

[Pürschel.]

een Ting. Naar det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde, at man havde ikke foretaget noget fra konservativ Side, thi Arbejdet sammen med Venstre var vigtigere end Forsvarssagen, saa beror dette, som det ærede Medlem ved, paa en Misforstaaelse. (*Holger Andersen*: Det er et meget mildt Udtryk). En Misforstaaelse — jeg vælger et Udtryk, som jeg er sikker paa kan passere her fra denne Plads, jeg kunde være fristet til at bruge et ganske andet. Sagen er nemlig den, at hvis det konservative Parti ved at vælte dette Ministerium kunde have Udsigt til at faa et Ministerium, der i højere Grad vilde være villigt til at gennemføre Bevillinger, der svarede til Ordningen af 1922, saa kunde Sagen tages under Overvejelse. Men det har man jo ikke. En konservativ Regering, som kom til, vilde kunne stille Forslag derom, men, vilde ikke have stor Udsigt til at faa det gennemført, hvis Venstre vedblivende vilde stille sig paa dette Standpunkt, og en socialdemokratisk Regering eller en radikal Regering vilde formodentlig fortsætte den Saboteringspolitik, som altid er ført af disse Partier overfor Hærloven og Marinens organisatoriske Love, undtagen i den Tid under Krigen, da de Herrer sad med Ansvar og derfor maatte lægge deres egne Teorier paa Hylden og leve efter de Teorier, som vi lever efter til daglig.

Forsvarsministeren (Brorsen): Der er jo en hel Del af de Ændringsforslag, jeg har stillet, som hele Udvalget har tiltraadt, og for denne Tiltrædelse takker jeg samtlige Udvalgsmedlemmer. Ved Siden af disse Forslag er der Forslag, som et Flertal har tiltraadt, og som et Mindretal er gaaet imod. Og der er atter andre Forslag, som Mindretallet, de Radikale og Socialdemokraterne, stiller, og som Flertallet og jeg er gaaet imod.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen var jo Ordfører for Mindretallet og har motiveret sin Stilling dels til Budgettet i dets Helhed og dels til de forskellige Ændringsforslag, og det ærede Medlem var ret højt oppe, synes jeg; han talte om Falskhed og brugte Udtrykket „bundfalsk“. Det er ofte Tilfældet med det ærede Medlem, naar han taler om de militære Budgetter, at det gaar i stigende Tempo. Det ærede Medlem begynder ret kraftigt, men der er en stadig Stigning, og det var der ogsaa i dette Tilfælde. Jeg synes, at de Udtryk, han brugte — og jeg vil antage, at naar det ærede Medlem faar tænkt sig en lille Smule om,

vil han give mig Ret deri —, var ikke af en saadan Beskaffenhed, at de burde have været fremsat her ved denne Lejlighed. Der er det mærkværdige ved hele det ærede Medlems Argumentation, at samtidig med, at han siger, at vi optræder falsk her med Hensyn til Krigs- og Marineministeriets Budgetter i Henhold til den Ordning, som vi fik i 1922, vil han gennem sine Ændringsforslag gøre det endnu mere falsk. Det var det, det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa. Naar vi nu en Gang har de Love — og dem har vi altsaa indtil videre — og det ærede Medlem siger, at det er falsk, vi skulde have højere Bevillinger baade for Krigs- og Marineministeriets Budget, vil jeg sige, at for saa vidt hans egne Ændringsforslag vedtages, bliver det endnu mere falsk. Er det logisk? Er det en rigtig Fremgangsmaade? Jeg synes, at man snarere kunde anvende Ordet „Falskhed“ paa det ærede Medlem, hvis der virkelig er Tale om Falskhed i denne Forbindelse. Det er saa ulogisk, som det overhovedet kan være. Jeg kunde forstaa, om det ærede Medlem vilde sige: Vi er imod Ordningen af 1922, vi er imod disse Ændringsforslag. Men han giver, som sagt, med sine Ændringsforslag Bidrag til, at de forskellige Konti kommer til at svare endnu mindre til Ordningen af 1922, end saaledes som vi har stillet Budgettet op. Jeg synes, det ærede Medlem foreløbig skulde tænke over, om han ikke her kunde optræde paa en noget anden Maade.

Saa kommer det ærede Medlem ind paa den Stigning, der er her paa Budgettet for 1928—29 i Sammenligning med indeværende Finansaar, og regner den til 5 Mill. Kr. Her medregner han altsaa de 600 000 Kr., som jeg stiller Forslag om skal gaa til Vedligeholdelsesarbejder og til visse Nybygningsarbejder, men disse 600 000 Kr. er jo kun en Del af de Penge, vi har tilovers fra Salg af Etablissementer, og naar vi skulde gøre det op paa den Maade, som det ærede Medlem her vil gøre det op, kunde vi opføre over 3 Mill. Kr. som Indtægt ved Salg af Etablissementer. Det ærede Medlem ved jo — der er gjort fuldstændig Rede for det Forhold —, at vi har solgt gamle Etablissementer i dette Øjeblik for over 4 Mill. Kr., og vi har kun brugt for 900 000 Kr. Vi har altsaa 3,2 Mill. Kr. i Behold. Nu er det, jeg anmoder om foreløbig at faa 600 000 Kr. af disse 3,2 Mill. Kr., og dette faar det ærede Medlem til, at det er en *Stigning* af Militærudgifterne paa 600 000 Kr. Saaledes er hans Logik, saaledes er hans Argumentation. Det var noget, der